

VIŠKI KOMUNISTI SO NA LETNI KONFERENCI OCENILI SVOJE DELO

Prednost odpravljaju lastnih slabosti

»Prepričan sem, da je v nas dovolj moči, da bomo v letu, ki je pred nami, to je v predkongresnem obdobju, dodobra preverili svoje vrste in sprotno z rezultati dokazali, da se organizacija ZKS v občini v notranjem partijskem delu in enotnosti krepi, kar je predpogoj za zagotavljanje avantgardne vloge ZK«. S temi besedami je predsednik občinske konference ZKS Julij Planinc strnil uvodne misli na redni letni konferenci viških komunistov, ki so se je poleg delegatov osnovnih organizacij ZK, članov občinskega komiteja in delovnih teles konference udeležili tudi predvojni komunisti, borci in revolucionarji, člani CK ZKJ in CK ZKS ter gostje. Te misli pa v grobih orisih predstavljajo tudi rdečo nit široke, odkrite in kritične razprave.

Na plenarnem zasedanju je **Branko Golobič** v svojstvu predsednika statutarne komisije opozoril na pojave s katerimi se komisija pri svojem delu srečuje, pri tem pa se je zavzel za bolj tovariške odnose med člani. O delu tovariškega razsodišča je spregovoril **Alojz Dolničar**, ki je prav tako izpostavil vprašanja nespoštovanja statutarnih načel, na razmeroma veliko število črtanj iz Zveze komunistov pri tem pa marsikdaj vzrokov za neodobnost oziroma neopravičljivost posameznih članov ne proučimo. **Emil Dolžič** – delegat OO ZK Kolečja in predsednik občinskega odbora ZZB NOV je izpostavil delovanje borcev, ki budno in aktivno spremljajo družbenopolitične razmere in opozarjajo na negativne pojave in počasno uveljavljanje sklepov. Veliko je govora o eventualnih sistemskih spremembah, vendar stališče borčevske organizacije je, da morajo biti dobro pretehtane in sprejete po najširši demokratični poti. Od sklepov 13. seje smo pričakovali več, odgovornost pri njihovem uresničevanju pa pričakujemo od vseh. **Ludvik Golob** iz OO ZK Golo se je zavzel za izdelavo kompleksne ocene delegatskega sistema, saj je v poročilu zaslediti le nekaj stavkov o predlogih samoupravnih interesnih skupnosti, kakšna pa je učinkovitost delegatskega sistema, o tem piše zelo malo. V zvezi s tem pa opozoril na nezadovoljstvo občanov v izvenmestnih predelih občine, zato si je upravičeno zastavil vprašanje o neuresničenem sistemu solidarnosti v mestu in predlagal, da bi se le-ta moral vgraditi v sistem financiranja KS. Pri planiranju pa se zopet srečujemo s poplavo administrativnih opravil, vsebina pa ostaja ob strani.

Odklanjamo vsako spravo!

Emil Dolžič: Ne dolgo nazaj smo bili priča raznim stališčem, ki samovoljno in s pogledom vsakega posameznika mečejo senco na naš narodno osvobodilni boj in skušajo opravičevati belogradizem in domobranstvo in ga enačiti s partizani. Pojavljajo se z idejami o malem slovenskem narodu, ki mora živeti v spravi. Borci menimo, da slovenski narod že sedaj živi v spravi, da nikdar nismo ločili državljansko po kategorijah, ali je reven ali ni revež, ali katerikoli drugih kriterijih. Enakopravnost državljanov pa je zapisana tudi v ustavi. Odločno pa borci odklanjamo vsako spravo z onimi, ki zagovarjajo in branijo belo gardo, domobranstvo kot nacistične policije, ki so povzročili ogromno gorja in žrtve naprednemu delu slovenskega naroda.

Tudi po vojni so v službi tujih in socialistični izgradnji nasprotnih sil skušali in še skušajo ovirati naš razvoj.

Za vsa ta grozodejstva, ki so jih delali in vse kar so delali proti naši družbi po vojni se niti z besedo niso pokesali.

Na žalost moramo povedati, da so tudi med našimi borci posamezniki, ki iz raznih motivov, ne sicer direktno, pač pa posredno zagovarjajo in branijo stališča, ki jih zastopajo sovražniki naše družbe.

Alojz Škofca – član OK ZKS je v svoji razpravi odločno ovrgel vsakršno spravaštvo z ostanki narodnih izdajalcev, menil pa je tudi, da bi morali odločneje pristopiti k demistifikaciji nekaterih idej in pojavov, ki so prisotna tako v Radiu študent, Mladini, Novi reviji in še kje in do tega zavzeti stališča. **Just Miklavc** iz OO ZK 27. april je bil v svoji razpravi kar dvakrat prekinjen z aplavzom prisotnih. Vprašal se je, če sklepi 16. seje pomenijo nov veter v delu Zveze komunistov. Menil je, da žal določene stvari, ki bi jih bilo potrebno premakniti, niso v moči aktivnosti članstva v OO ZK v KS in OZD. Po njegovem so kritike iz »baze« premalo poudarjene v sklepih 16. seje CK ZKJ. Članstvo je soočeno z nerazumljivim dejstvom, da smo neodgovornost povzdignili, zato naj se jasno pove, če obstaja kakršnakoli neenotnost naj se to pove, odgovornost pa je potrebno izpostaviti za nazaj in naprej, CK ZKJ mora pridobiti zaupanje. Odločno se je zavzel za dosledno pomlajevanje kadrov. V času NOB smo zaupali mladini, ji poverili najodgovornejše dolžnosti, te korajže pa danes ni čutili.

Janko Zupančič iz aktivna komunistov neposrednih proizvajalcev je pravzaprav informiral konferenco o razpravah, ki jih vodijo v tem aktivu. Naše razprave so odkrite in odprte. Veliko smo razpravljali o odgovornosti – sprejeli sklepe vendar pri ukrepanju se težko poenotimo. Delavca, ki povzročijo majhno škodo hitro najdemo, povzročiteljev ogromne družbene

Franc Šetinc: Samoupravljanje krepi odgovornost

Zelo radi govorimo, sistem je dober, praksa je slaba. Nismo še napravili globlje analize, da bi lahko podali dokončno oceno. Neodgovorno je zatorej govoriti o spremembah ustave na pamet. Jasno je, da nismo krepili položaja delavca, od mikri so opazni na gospodarskem področju, še vedno ne vidimo predvsem pravih problemov kot so večja produktivnost, večji izvoz... Tu zamujamo. Merilo vsega je demokracija in razvoj proizvodnih sil, kje in kaj bo odločal delavec, kdo bo imel odločilen vpliv.

Odgovornost moramo zaostri, kajti nahajamo se na kašpotju ali bomo krepili samoupravljanje, ali se bomo prebili iz ekonomskih težav, ali bomo popustili etatičnim in liberalnim silam. Če bomo potegnili jasno črto, do vseh in (z vsemi), ki se resnično zavzemajo s srcem in delom za samoupravni socializem, bomo sposobni krepiti tudi odgovornost.

škoda pa ne. Cenovna nesorazmerja, nagrajevanje po delu ostajajo teme, kje v naših akcijah dlje od začetka nismo prišli. Premalo govorimo in delamo z ljudmi, predvsem z mladimi, na mladih svet stoji, zatorej jim moramo dati možnosti za afirmacijo.

Po plenarnem delu je konferenca nadaljevala delo po skupinah.

Odgovorneje do priprave plana in vrednotenja dela

V skupini, kjer so razpravljali o aktualnih vprašanjih in nalogah članov Zveze komunistov pri uresničevanju družbenoekonomskega razvoja občine in mesta, sodelovalo je okrog 100 delegatov, je razpravljalo 13 delegatov, štirje pa so razpravo oddali pismeno.

Vsebinska vprašanja, ki so bila izpostavljena so zadevala področje gospodarskih gibanj in planiranja razvoja, normativno urejanje gospodarstva, stimuliranje za boljše delo, problematiko kmetijstva, vzgojo predšolskih otrok, problematiko osnovnega šolstva, problematike nezvajanja zakona o združenem delu.

Največ razprav pa je bilo povezanih z aktualno problematiko raziskovalnih organizacij in visokega šolstva. Tako so delegati izpostavili položaj visokega šolstva v procesu planiranja in v odnosu do svobodne menjave dela, zavzeli so se za permanentno izobraževanje ob delu, saj oprema in organizacija brez človeškega faktorja predstavlja zgolj mrtvo produkcijsko sredstvo. Več zaupanja kot dosedaj je potrebno izkazati smeješemu vključevanju mlajših usposobljenih kadrov. Izpostavljen pa je bil tudi predlog, da OO ZK visokošolskih in raziskovalnih OZD v letu dni pripravijo ponudbo za razvojno delo na specifičnih problemih v občini. Ob tem pa je

potrebno zagotoviti trajen uvoz sodobne opreme in literature za znanstveno-raziskovalno delo.

V tej skupini sta bili posebej poudarjeni zahteve po zaostri odgovornosti komunistov v angažiranju za pripravo planskih dokumentov kot strokovno utemeljitev konceptov ter po večjem poudarku dela oziroma njegovega vrednotenja z namenom razlikovanja med slabim in dobrim delom.

Zaupati mlajšim, sposobnim kadrom

Skoraj sto udeležencev konference pa je sodelovalo v drugi tematski skupini, kjer je tekla razvežana razprava o aktualnih vprašanjih in nalogah komunistov pri uresničevanju kadrovske politike v občini. Same teze, ki jih je podrobneje razčlenil sekretar OK ZKS Bojan Simonič so bile dobro problemsko zasnovane predloge za razpravo o problematiki, ki je in ostaja ključnega pomena, pa tudi obveznosti članstva Zveze komunistov, saj skozi učinkovite kadrovske politike ni moč storiti ustvarjalnih premikov na domala slehernem področju dela.

V vrstah Zveze komunistov ne proučujemo vzrokov za upad članstva, CK ZKJ bi moral napraviti poglobljeno oceno o vzrokih izstopov, sistematične kritike članov ZK ne poznamo več, pri sprejemanju novih članov bi vsekakor veljajo proučiti predlog, da bi kandidati že delovali v osnovnih organizacijah, imamo tudi številne zrele, pridne delavce marksiste, ki pa jih nihče ne povabi v ZK. Vsekakor pa bo potrebno pristopiti tudi k novim, privlačnejšim in sodobnejšim oblikam usposabljanja članstva.

V tej delovni skupini pa so se opredelili tudi za načrtnejšo in kvalitetnejšo kadrovsko politi-

ko. Nemalo je bilo razprav, ki so poudarjale večje zaupanje mlajšim kadrom, pri čemer je potrebno konkretnje definirati kaj oziroma kdo so kreativni ustvarjalni kadri, o čemer na splošno kaj radi govorimo. V izhodišča je potrebno vnesti načela rotacije kadrov, v planske dokumente – marsikje priprave kasnije prav zaradi premalo usposobljenih kadrov – pa vgradi rešitve in konkretne programe zaposlovanja in štipendiranja. V vsakdanjem življenju se potrjuje načelo, kako pomembne so za razvoj OZD takoimenovane ekipe kadrovske zasedbe kot pa posamezniki. Premalo pa se zavedamo, da izobraževanje predstavlja investicijo, ki se obrestuje, zatorej bi morali tudi vlogi in kvaliteti izobraževalnih procesov nameniti več družbene skrbi.

Konferenca je poročilo kot tudi predloge in usmeritve iz razprave soglasno sprejela.

Vse manj se spoštujemo in cenimo po resničnem prispevku glede na sposobnosti posameznika

Okrepili smo vzdušje, mobilizirali člani ZK, začeli gibanje v kolektivih, med krajanji, v organih in organizacijah, vendar je to le začetni korak, nikakor pa ne zaključek. S tem, da smo odločno potrdili vztrajanje na temeljnih usmeritvah ZK, se ne smemo zadovoljiti.

V obdobju, ki je pred nami, moramo preokreniti tudi najpogostejše prisotno razpravo o odgovornosti, saj se je to v mnogih okoljih obrnilo le v kritiko širšega družbenega okolja, neopredeljenih organov, ne pa tudi v lastno okolje. Sedaj nas čaka gotovo težji del našega delovanja, to je obračun – odpravljanja lastnih slabosti. Sicer bomo ostali na pol poti.

Zelo enostavno rečeno: če smo ZA, potem to moramo v svojem okolju tudi uresničevati. To našo pripravljenost, našo usmeritev in naše konkretno delovanje moramo tudi danes na seji kritično soočiti s tem, kar smo dosegli, z rezultati, s celovitimi razmerami v občini in predvsem tako, da se čvrsto dogovorimo o prihodnjih nalogah. Prav tako in angažirano odgovorno ravnanje pa bomo terjali tudi od višjih organov zveze komunistov, in pa osebno odgovornost nosilcev najpomembnejših funkcij.

Ob ocenah, ki smo jih pogosto slišali, da Viš pre malo samoiniciativno zastavlja svoj razvoj, bi lahko tudi sedanjim razvojnim dokumentom očitali še premajhno ambicioznost. Vendarle pa je res, da tudi sedanje zastavljene razvojne ureditve naše občine nimajo ustreznih utemeljitev v planih in razvojnih predvidevanjih vseh organizacij združenega dela.

Kvaliteta obvladovanja tekočega gospodarjenja je precej povečana predvsem kot rezultat velikih naporov delovnih kolektivov. Prepočasi pa uveljavljamo sodobno organizacijo dela in poslovanja, nove tehnološko intenzivne, na domačem znanju temelječe proizvodne programe.

Če hočemo hitreje napredovati in to na vseh področjih gospodarskega in družbenega življenja, je potrebno več pozornosti in pomoči znanstveno raziskovalnim organizacijam in večja angažiranost komunistov v teh organizacijah. Potrebna pa je tudi večja njihova iniciativnost, iskanje praktičnih poti za hitreše povezovanje z gospodarstvom in prelivanje znanstveno raziskovalnih dosežkov v proizvodnjo.

Hitro naraščanje življenjskih stroškov je povzročilo zaskrbljenost in negotovost zlasti pri tistih delavcih, ki imajo nizke osebne dohodeke in starejših občanov z nizkimi pokojninami. V občini trenutno okrog šest delavcev prejema osebni dohodek komaj nad zamaknenimi. Vprašati se moramo, kaj je bilo v organizacijah združenega dela storjeno – na področju uvajanja novih programov, proizvodov in sploh na vprašanih razvoja, da bi s tem dali delavcem možnost, da si s svojim delom pridobi sredstva za normalno življenje.

Materialni položaj večine upokoječev je slab, pri mnogih je ogrožena socialna varnost, rast pokojnin zaostaja za rasto osebnih dohodkov zaposlenih. To pa povzroča politične probleme, kritike, nezadovoljstvo in pri tej populaciji, ki je minulih 40 let nosila največje breme obnove in razvoja, pa tudi vlagala svoja sredstva v fond pokojninskega zavarovanja. Morali bi vzpostaviti sistemski odnos pokojninskih z rasto osebnih dohodkov zaposlenih.

Pri oceni delovanja samoupravnih organov ugotavljamo, da slabi interes krajanov za delo v delegacijah samoupravnih interesnih skupnosti, razen delegacije za zbor krajevne skupnosti, ki je še bolj aktivna.

Cesto je vprašanje sklepčnosti in tu gre za neodgovorno ravnanje komunistov. V skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti se odloča o velikih finančnih vsotah, delegati slabo sodelujejo, pride do odločitev, potem pa vse splošna jeza zakaj tako, razburjanje krajanov in politični problemi.

Ker je prenehal vir sredstev iz »glavarine« se mnogo drobnih, a za krajanse pomembnih zadev, ne more urediti. Podpreti moramo prizadevanja, da bi do ločen odstotek sredstev, ki se zbirajo v samoupravnih interesnih skupnosti za komunalne dejavnosti, namenili krajevni skupnosti, ki bi se s svojimi sredstvi in delom urejali najnujnejše življenjske potrebe krajanov. Bolj se bomo angažirali na vsebinskem povezovanju krajevne skupnosti z organizacijami združenega dela, kjer krajanji delajo.

Še posebej moram izpostaviti premajhno prisotnost zveze komunistov pri krepitvi medsebojnih, človeških odnosov. Ne sme nas zadovoljiti dejstvo, da nemirov, izražanja nezadovoljstva, prekinitvev dela v občini v večjem obsegu nismo imeli.

To še ne pomeni, da je povsod vse v redu, nasprotno, nezadovoljstvo delavcev je vse večje. V vrsti organizacij že prerašča v konflikte, največkrat zaradi neurejenih medsebojnih odnosov (npr.: KIP, HP Kolinska TOZD Vinocet, Pedagoški inštitut, Urbanistični inštitut, KIG IGO in drugih).

Premalo se poznamo komunisti med seboj, vse manj se spoštujemo in cenimo po resničnem prispevku glede na sposobnosti posameznika. Če se ozremo desetletja nazaj takih pojavov nismo poznali, danes pa so naš vsakdan. Ne gre nam od rok delo z ljudmi, z mladimi, z delavci v neposredni proizvodnji. To se še kako odraža tudi pri sprejemanju v zvezo komunistov.

V uresničevanju nalog komunistov na kadrovskega področju nismo zadovoljni, še zlasti težko prodira potreba planiranja kadrov. Bistveno naprej od načelne zahteve »prave ljudi na prava mesta« nismo prišli. OO ZK in organi ZK morajo temeljito proučiti sklepe 16. seje CK ZKJ. Prevzeti svoje obveze iz teh sklepov glede na konkretne probleme, enako morajo storiti organi ZK vse do CK ZKJ. Tisti, ki se ne bo ravnal po tem, nima mesta v ZK, treba ga je zamenjati. Zamenjati je treba tudi tiste, ki so odgovorni ali soodgovorni, da smo prišli v dokaj težke gospodarske razmere.

IZ UVODNEGA GOVORA
JULIJA PLANINCA – PREDSEDNIKA OK ZKS
LJUBLJANA VIČ-RUDNIK